

Jan Papánek

SPOJENÉ NÁRODY V ÚPADKU

Rok 1965, dvaciaté výročie jestvovania Spojených národov, vyhlásený bol za rok Medzinárodnej spolupráce. Valné zhromaždenie sa usnieslo, že má byť patričným spôsobom aj oslavený. Oslavy majú byť behom celého roku organizované samotnými Spojenými národmi, členskými štátmi a medzinárodnými organizáciami, vládnymi i nevládnymi spolupracujúcimi so Spojenými národmi.

Vývoj udalostí posledných mesiacov však nasvedčuje tomu, že by bolo čo oslavovať i keď boli zahájený prednáškami viacerých významných osobností pred stavujúcich myšlienkové prúdy a v určitej miere aj politické názory celého sveta. Výkazy práce Valného zhromaždenia sú záporné. Od 1. decembra, 1964, keď bolo s dvojmesačným opozdením zahajené sa nevedelo ani formálne ustaviť a v obave, že sa celá organizácia rozloží, bolo 18. februára odročené do septembra 1965.

Príčina tohoto rozkladu sú v prvom rade politické i keď sa zdá, že finančná stránka, neplatenie príspevkov a nutnosť dodržovania ustanovení Charty. Niektoré členské štáty, na čele so Sovietskym svätom a Franciou, chcú, aby Valné zhromaždenie Spojených národov ostalo len propagačným forumom pre ich politické ciele, po ktorých by jeho činnosť nebola v súlade s ich mocenskými plánmi. Preto by chceli, aby rozhodovanie o politických veciach bolo sústredené jedine v Bezpečnostnej rade, v ktorej majú veľmocí veto a niet nebezpečia, že by mohli byť prehlasované.

Na druhej strane sme svedkami akejsi plethory vzniku nových štátov, často nezralých na samostatnosť, ktoré sa hneď stali členmi Spojených národov, a svoju hlasovaciu početnosť chcu premeniť na mocenskú silu. V posledných troch rokoch sa im to aj darilo a na výsmech veľmociam sa často usnašali na veciach, ktoré sa ťažko dali prevádzkať. Sovietsi sa tohoto nezdravého vývoja snažili využiť v svoj prospech, ale im to začína predchádzať cez hlavu. Tiež slobodný svet - najmä Spojené štáty - tomuto tlaku vo Valnom zhromaždení ťažko odolávajú i keď chcu ovšem v zmenšenej miere, aby konalo svoje užitočné poslanie, ako korektor nečinnosti Bezpečnostnej rady, ktorú Sovietsi svojím vetom immobilizovali.

Tak sme svedkami snáh, aby sa Bezpečnostná rada zasa stala politickým a mocenským činiteľom, akým podľa Charty mala byť a bola by bývala, keby Sovietsi neboli zneužívali práva veta. Preto sa hľadá cesta ako ostrihať pravomoc Valného zhromaždenia. Predne sa má zvýšiť počet členov Bezpečnostnej rady z 11 na 15, aby v nej mohli byť zastúpené všetky kontinenty a ideové smery ovšem s ponechaním práva veta veľmocí. Sovietsi by ďalej chceli znehodnotiť ustanovenia Charty, ktoré jasne dávajú Valnému zhromaždeniu určitú rozhodovaciu pravomoc. Jedným z nich je pravomoc vyrubovať členské príspevky. Vedia, že bez peňazí by nebolo činnosti.

Spojené štáty sa snažia ustanovenia Charty zachovať, hlavne v záujmu malých štátov a určitej demokratickosti Spojených národov, ale malé štáty, najmä nové, svoje hlasovacie práva často zneužívali a i dnes taktizujú. Tak sme dnes svedkami zastavenia činnosti Valného zhromaždenia a jeho určitého rozkladu, čo Sovietom znamená vyhovuje.

Niektorí delegáti to videli už v San Franciscu v r. 1945. Dobro to pripomenul dňa 25. januára bývalý prezident Columbie Camargo, keď v svojej prednáške vo Spojených národoch spomínal na spoluprácu s Janom Masarykom a ako tento varoval pred neopodstatneným optimizmom pre budúcnosť.

Ostatne kríza a určitý úpadok vo Spojených národoch je iba akýmisi vyvrcholením celkovej demoralizácie sveta. Sme toho svedkami v Afrike i v Ázii. A Indonézia dokonca opúšťa Spojené národy, ktorými bola vytvorená, len preto, že sú jej hatené ďalšie výboje. Vidíme to na Bl. východe, kde Arabi verejne hlásajú a sa pripravujú na vojnu proti Izraelu. Vidíme to tiež v západnom svete; Itálii trvalo mesiac zvoliť prezidenta. A ani americký kontinent není uchránený od nepokojov. Dúfajme však, že rozkladné sily budú zastavené a že pomaly nastane obrát k zdravému rozumu.

BOJ O UDRŽENÍ POSIC

Roku 1945 komunistická strana Československa zahájila kampaň pro získávání masového členství strany všemi prostředky, jen aby vyšla z voleb 1946 jako nejsilnější. Jejím největším vnaedilem bylo přidělování zabraných zemědělských usedlostí, obchodu a udělování národních správ v pohraničí po odsunutých Němcích. Dále infiltrovala armádu, policii a veřejné zaměstnance a přetahovala je slibováním rychlého povýšení a dobrých platů. Od té doby strana prodělala mnoho krizí a čistek a stala se stranou výběrovou.

Po šestnáctiletém vykrádání již není z čeho brát a dnes dochází i na ty vybrané. A tak věrní synové komunistické strany Československa s obavami vzhlíží k blízké budoucnosti, kdy řadná strana bude nucena se k nim zachovat jako macecha. Přijetí hospodářského modelu ekonoma Oto Šika, přináší sebou nutnost kritiky a změn v hospodářském plánování, při kterém budou hlavně postiženi ti, kteří dostali důležitá místa za práci a věrnost pro stranu a nikoliv za jejich kvalifikaci v zaměstnání. Odpor z řad těchto soudruhů bude silný a může být i nebezpečný v prvních letech tím, kteří nový hospodářský plán prosazují. Pro-

fesor Oto Šik, byl již nucen uveřejnit kritiku na účet těchto soudruhů v Kulturní tvorbě č. 47, kde říká, že jeho odpůrci měří každý výrok a změnu podle toho, zda přijde či nepříjde vhod buržoaznímu nepříteli a za nejlhůvější komunistickou činnost nepovažují jí uplatňování se vyvíjejících zájmů pracujícího lidu, ale hlídání druhých, zda nepoužili formulace, která by se mohla líbit buržoazní propagandě. Šik jim klade otázku, z čeho může buržoazie více čerpat? Z vlastního kritického odhalování minulých chyb a nedostatků, nebo ze skutečných chyb a nedostatků, v jejich pokračování a omlouvání všeobecným vyzdvihováním předností komunismu proti kapitalismu v minulosti?

Mnohý soudruh si zvykl na jedinou absolutizovanou formu komunistické společnosti a jejího řízení a neumí si nic jiného představit.

Ovlivňován stalinovským obdobím a pod vlivem metod této neblahé doby, naučil se s nedůvěrou dívat na všechny nové, nezvyklé, nestalinistické teorie a pod náporom takových nových myšlenek se hroutí často celý svět jeho představ.

V říjnu m. r. se konalo velké shromáždění bývalých příslušníků "Waffen SS" v Rendsburg - Schleswig - Holstein. Titi bývalí hrdinové Třetí říše ustavili organizaci HIAG - Hilfsorganisation auf Gegenseitigkeit der Waffen SS.

Šéfem je pověstný generál SS Kurt Meyer, původně odsouzený kanadským vojenským soudem k trestu smrti za vraždu kanadských válečných zajatců. Trest mu byl pozděně na doživotní žalář a r. 1954 byl kanadskými úřady propuštěn. Mezi vůdci HIAGu jest m. j. také generál SS Sepp Dietrich, organizátor Hitlerovy osobní stráže, mezi jehož "zásluhy" patří zodpovědnost za vraždu Roehma r. 1934, "likvidace" židovského obyvatelstva Charkova a masakr v Malmedy r. 1944 v němž přišlo o život více jak 600 vojenských a civilních zajatců. Také Dietrich byl původně jako válečný zločinec odsouzen k trestu smrti. V představenstvu HIAGu jsou také generálové SS Herbert Gille a Felix Steiner a řada dalších předáků SS.

Organisace HIAG byla ustavena v říjnu 1952 v městě Verden za účasti několika tisíc bývalých příslušníků Waffen SS. Slavnostním řečníkem byl gen. Ramcke, který v "programovém projevu" uvedl m. j., že "již brzo nadejde den, kdy členové Waffen SS zaujmou čestné první místo v dějinách jako ostatní obránci Evropy.

Zdá se, že do galerie rehabilitovaných je dopravována těžká socha Bohumíra Šmerala, zakladatele československé komunistické strany. Zatím nelze odhadnout, jak velká rehabilitace to má být. Jeden český komunistický historik napsal nyní dlouhou stať o Šmeralovi a na radiu si o něm popovídal s druhým komunistickým historikem. Když komunistická stra-

Tito soudruzi se snaží vyvolat zdání jakési komunistické neomylnosti a jsou přesvědčení, že je politicky škodlivé přiznání, že se dopouštěli chyb a přehmatů. Většina z nich nechce připustit kritiku své uplynulé práce a z obav o své osobní postavení se budou vzpírat proti všemu novému. Společně pak se shodují v tom, že by bylo lépe přejít k novému plánování bez hlubší kritiky a říkají: "proč zbytečně nahrávat nepříteli a veřejně kritizovat naši minulost". Šik za tuto kritiku nebude jistě velmi oblíben a je jen správné, že konečně početná masa "kádrů" pozná na vlastní kůži, že není možné do nekonečna žít na úkor okradených a utlačovaných spoluobčanů. Dnes již ani komunistická strana nebude schopna jim dát odměny za něco, co nebyli schopni vykonat, neboť již není z čeho krást. Jestliže nenávist a roztržení těchto "kádrů" se obrátí proti komunistické straně, pak si toho zaslouží, neboť strana vždy operovala na základě nenávisti a rozkolu, který zanesla do národa i do rodiny.

Národ zavrhl komunistickou ideologii a ti kteří sloužili straně za kus žvance a různé výhody budou dnes právem postiženi, nejen hmotně, ale i mravně, neboť spolu s komunistickou stranou, kterou svým přísluhovačstvím posilovali a zatáhli národ na poslední místo v žebříčku světové úrovně.

A. Salomoun.

ZMĚNILI SE?

STŘÍBRNÝ KŘÍŽ ORGANISACE HIAG

(Pokračování v serii několika článků)

- jwí -

Skutečnými válečnými zločinci jsou ti kdož bombardovali města jako Drážďany a svrhli atomovou bombu na Hirošimu a ti kdož nám vrazili dýku do zad, když jsme bránili Evropu před bolševismem". V shromážděních a průvodech jsou nesený standardy s názvy SS divísi, jako "Gross Deutschland", "Totenkopf", "Viking" "Das Reich" a zvlášť čestné místo je vyhrazeno standartě "L. A. H." Nezavěšeným se vysvětlí, že to je zkratka pro osobní Hitlerovu stráž "Leibstandarte Adolf Hitler".

Takováto organizace bývalých hrdinů musí mít ovšem také významnější a řady. Protože železo již není v módě, byl ustaven řád "Stříbrného kříže", který byl prvně slavnostně udělen loňským říjnovým shromážděním předsedovi Svazu vojáků "Kyffhauser", kterým je princ Friedrich Ferdinand zu Schleswig-Holstein.

Zarážející na celé věci je, že pod nikým HIAG jsou zaslány oficiální zdravotní představitelů německého veřejného života a že jsou obesílány oficiálně. Tak na posledním shromáždění v říjnu 1964 byli přítomni poslanci Bundestagu Gluesing - strana CDU - Eismann - FDP - a zemský poslanec SDP Stams. Všichni přislíbili vše možné pomoc snahám této organizace. O jaké snahy jde? O to aby již "brzo nadešel den"?

Změnili se? Změnili se skutečně?

HISTORIE DR. BOHUMÍRA ŠMERALA

Ferdinand Peroutka

na byla v Československu zakládána, komunisté vedli zuřivý spor o to, zda to má být velká či malá strana, má-li se s revolucí čekat, až pro ni bude získána většina dělnictva. Čili, spor byl veden o to, zda demokracie má být probodena širokou, nebo tenkou dýkou, ze předu, nebo ze zadu, dříve nebo později. Ve všech těchto věcech Šmeral radil k pomalejšímu tempu. Oba historikové dnes praví, že to nebyla tak zcela špatná revoluční taktika, jak se zdálo a že Šmeral je muž, který se zasloužil o komunismus.

Ačkoli to tedy vypadá, jako velmi omezená a komunisty sobecká rehabilitace, není pochyby, že i k ní oba historikové museli dostat od vlády povolení a zároveň příkaz počínat si velmi opatrně. Neboť mají v rukou thema, které je jako dynamit.

Československá komunistická strana se ustavila v květnu roku 1921 a zároveň přijala jedenadvacet podmínek, které komunistická internacionála ukládala svým členům. Tehdy bylo rozhodnuto o charakteru československé strany, který bude spočívat v nedostatků vlastního charakteru. Tehdy byl položen základ k mnohým budoucím událostem, které často vypadaly záhadně, tehdy bylo předurčeno, jak strana si bude počínat po svém nástupu k moci r. 1948: bude si počínat tak, že to bude někdy vypadat jako cizovláda. Kdyby komunističtí historikové citovali jedenadvacet podmínek a dodatečně instrukce v plném rozsahu, ušetřili by si mnoho slov. Ihned by učinili každému srozumitelným, proč Šmeral se vstupem do Internacionály váhal a pokud možno jej oddaloval. Jak on to viděl, přijetím jedenadvaceti podmínek československá strana zřikala se samostatnosti a činila se bezmocnou vůči každému právní a náladě ruských komunistů.

DR. JOSEF ČERNÝ - 80

Dr. Josef Černý, významný politik Republikánské strany se v nedávných dnech dožil osmdesátky. Byl dlouhá léta členem čs. parlamentu, ministrem vnitra a je dosud činný v mezinárodním zemědělském hnutí.

ŽELEZNÁ OPONA SE ZVEDÁ

Podle zprávy London Observer byly s hranic československo - rakouských a maďarsko - rakouských odstraněny hlídkové věže a ostatní drát. Hlavním důvodem k odstranění těchto překážek komunistickými vládami Československa a Maďarska byl fakt, že rakouská vláda odstranění věží a ostatního drátu kladla jako podmínku pro zlepšení styků s těmito dvěma státy!!

KAFKOV "SOUD" V TORONTĚ

Slavný Kafkov román "Soud", zdramatizovaný André Gidem a Jean Louismen Barraultem bude hrán v divadle Colonnade, 131 Bloor St. West, počínaje 17. březnem. Začátek v 8.30 večer. Lístky možno objednat u Moodey's Ticket Agency v Colonnade - tel. 925-4573. Režisérem hry je krajan Adam Ludwig.

CHYBÍ JIM PODNIKAVÝ DUCH

K diskusi kolem návrhu nových zásad řízení hospodářství zaujalo nás tvrzení, že nová soustava staví na tom, že i v socialistické společnosti mohou výrobu řídit jen lidé s podnikavým duchem, nikoli ti, které někdo stále musí vodit za ruku. Prohlásil to v diskusi Jan Prošek, ze Státní komise pro koordinaci vědy a techniky - Mladý svět, 4. prosince 1964 -

Dr. E. Löhl v "Kulturním životě" - 16. ledna 1965 - pak napsal: "Skutečné zlo a skutečná příčina ztroskotání starého způsobu plánování je zejména v tom, že vylučuje iniciativu, vytváří pracovní podmínky, za kterých ss schopnost lidí nemůže uplatnit". A dodává, že "direktní plánování neježe intelektuální schopnosti člověka" a tím "vyřazuje z hospodářství ten prvek, který je v určující míře zdrojem bohatství".

Pozoruhodné názory. Pozoruhodné proto, že komunistický režim dosud podnikavost a osobní iniciativu nejen popíral, ale přímo zatracoval jako přežitek buržoazního myšlení. Je všeobecně uznávanou pravdou, že ve všech oborech lidského snažení úspěšně produkuje jen lidé podnikaví, především pak v hospodářství, ve výrobě a obchodu. Aby však mohli úspěšně pracovat, nesmí jim překážet v jejich činnosti tupohlavci a omezení všech druhů, vyhýbající se výsluní partajnického režimu.

Podnikavý duch potřebuje volný rozlet pro svou iniciativu, neomezenou - svobodu - k rozvinutí svých intelektuálních schopností, nikoliv svěřací kazajku plánovatelů a stranických směrnic a předpisů. Takový stav komunistický režim ovšem poskytnouti nemůže, proto marně je volání po lidech s podnikavým duchem. -A.H.

Byla nedávno dlouhá debata o tom, proč v Československu vznikl stalinismus. V podstatě je to velmi jednoduché vysvětlení. Stalinismus nevznikl v Československu, přišel sem a všechny dvěře byly před ním otevřeny. Když při svém založení československá strana, dokonce velmi slavnostně, se vzdala vlastní vůle a když se v této poddanosti po dlouhá léta cvičila, nezůstalo v ní nic, co by odporovalo a odolalo, jakmile stalinismus se objevil v Rusku. Rusové to dělají, je to tedy jediný správný komunismus. Tak se stalo, že komunistická strana vnutila Československu teroristickou stalinistickou justici, nápodobovala ruský hospodářský plán, ač vznikl ve zcela jiných podmínkách, přijala ruskou představu o kultuře, ačkoli byla pochopitelná snad jen v zemi s velkým počtem analfabetů.

K tomu všemu byly položeny základy v roce 1921, kdy československá komunistická strana přijala 21 podmínek komunistické internacionály. Ve skutečnosti to pokračování na straně 2.

HISTORIE DR. BOHUMÍRA ŠMERALA

Dokončení se strany 1.

bylo 21 ruských podmínek. Komunistická internacionála nebyla tehdy více, než jeho oddělení v sovětském zahraničním ministerstvu. Nestálo za to se rozčilovat.

Komunističtí historikové si mu seji dát dobrý pozor, aby rehabilitující Smerala, nezpůsobili zároveň hanbu své straně. Nemohou příliš podrobně vykládat, čemu všemu Bohumír Šmerala se vzpouzel. Když po druhé světové válce komunistická strana začala usilovat o hlavní roli ve státě, zakládala svůj nárok zejména na tom, že jak nesčetněkrát prohlásila, ona jediná se důsledně zastávala celistvosti československého státu. Za tím se skrývá nejpečlivěji střežené tajemství: není to pravda. Musíme si obnovit v paměti ovzduší ustavujícího sjezdu československé komunistické strany v roce 1921. Ruští komunisté tehdy věřili, že revoluční situace trvá a že otázka dobytí moci je na demim pořádku. Majíce před sebou velkolepou vyhlídku světové revoluce, všechno ji podřizovali. Bylo jejich nepochybným úmyslem odměnit ty, kdo by ukázali nejvíce revoluční vůle. Existence, nebo celistvost československého státu, možná, že i kteréhokoliv jiného státu, byla pro ně jen otázkou revoluční taktiky. Jejich poměr k československému státu pohyboval se na škále, na jejímž jednom konci byla naprostá lhostejnost, na druhém naprostá negativnost.

Když československá strana přijala ruské podmínky, jejichž podstatou bylo, že strana se vzdává samostatného myšlení a rozhodování, přijala také ruský poměr k československému státu - onu škálu od lhostejnosti k negativnosti. To nebylo dost. Jak věci tehdy stály, o politice československé strany měli rozhodovat nejen Rusové, nýbrž také Maďarí a dokonce snad také Němci. Dva to živly, které nebyly přátelské československému státu. Maďarští komunisté v té době byli potulni revolucionáři bez domova. Dva roky před tím jejich komunistický režim byl v Maďarsku poražen, uprchli do Moskvy, kde byli velmi příznivě přijati, poněvadž se osvědčili revoluční vůlí. Ruští komunisté z nich učinili své hlavní poradce v otázkách středoevropských, což znamenalo, také hlavní poradce ve věcech, které se týkaly československa. Šmerala se na to díval s pochopitelnými rozpaky, snad i s nelibostí. Byly tomu teprve dva roky, co maďarská armáda podnikla útok na Slovensko, aby je oddělila od československé republiky. Vzdali se ti to hlavní poradci Moskvy pro středoevropské věci této ideje, která v nich byla tak silná, že pro ni riskovali i válku, jež je zničila? Nebylo to pravděpodobné. Šmerala byl v takovéto situaci: dlouho pracoval k vzniku komunistické strany. Ale když chvíle se přiblížila, nemohl si zastírat, že, až přání bude splněno, o směr čs. strany a tím do značné míry i o události v českém národě budou snad rozhodovat vzdálení Rusové a blízcí Maďarí, které k tomuto národu nepojil žádný cit, leda nepřítivný.

Pak, ovšem, byli zde Němci. Německá komunistická strana v ČSR se ustavila dříve, než československá. Internacionála naléhala na sloučení. Jaký duch přijde s německými komunisty do čs. strany? Vůdce německých komunistů Kreibich takto mluvil: "Které národy v tomto vývoji zaniknou, které jazyk nejdříve se udrží, to je pro mne jako komunistu bezvýznamnou otázkou. Nejzajímavější, bude-li tento svět germánský, slovanský, nebo románský, bude-li světem kavkazským, nebo mongolským, nýbrž můj cíl je, aby se stal světem komunistickým".

Je to mrazivá řeč, jakoby pronesená z vrcholu ledovce - ale se značnou důvkou. neupřímností. Kdyby historie, která se tak rozvíjela, že v převratných událostech některé národy by zahynuly a jiné zůstávaly žít, německý komunist, jak věděl, se nemusel obávat o bytí 60ti milionového národa německého. Žádná katastrofa nemohla být tak velká, aby jej vyhladila. 9ti milionový národ

český a tři milionový národ slovenský nebyly tak pevně zakotveny ve světě. Na začátku 19. století česká řeč téměř vyhynula mezi vzdělanci. Na začátku 20. století maďarský ministerský předseda Tisza, přehlížeje výsledky dlouhé odnárodňovací akce, řekl s uspokojením: "Slovenského národa již není". Vskutku se tak mohlo zdát. Pro soudruha Kreibicha bylo bezvýznamnou otázkou, který jazyk se nejdříve udrží. Pro souduha Šmerala patrně to nemohlo být tak zcela bezvýznamnou otázkou. Ještě nikdy nebyl podniknut pokus, aby byl vyhlazen jazyk německý, ale již četné pokusy byly podniknuty v historii, aby byl vyhlazen jazyk český a slovenský. Kreibich mluvil s bezstarostností člena velkého národa, který svou vlastní řeč již několikrát vnucoval jiným.

Nezáleželo prý na tom, bude-li svět germánský, nebo mongolský, ale přece již záleželo na tom, kudy přijdou německé hranice.

Ustavivši se německá komunistická strana ihned vydala výzvu k československým soudruhům, aby se nezastávali československých hranic. A, poněvadž nezáleželo na tom, bude-li svět germánský, nebo mongolský, orgán německé komunistické strany "Vorwärts" vyvodil z toho, že každé litování utlačených národů je zradou na proletariátu. Nevyvodil z toho, že každé utlačování je zradou na proletariátu.

Nebylo toho mnoho, co Šmerala mohl udělat v té situaci, ale z toho mála udělal všechno. Manévroval, odkládal, oddaloval. Na konec navrhl, aby jedenadvacet podmínek bylo v zásadě přijato, ale aby jejich provedení bylo odloženo. Několik jiných cítilo jako on. Dosavadní předseda klubu komunistických poslanců Teska resignoval a vysvětlil to takto: "Metody a taktika, jichž použila Internacionála, utvrdily mne v přesvědčení, že strana nebude mít nejmenšího vlivu na rozhodování o postupu a taktice strany na území naší republiky".

Bylo to marné, každé varování, každá resignace. Jiní s vášnivostí dnes těžko pochopitelnou vystupovali pro to, aby vznikající strana byla zbavena vlastního úsudku a vlastní vůle. Za ně řekl E. Vajtauer, že by bylo nejen přijatelné, nýbrž vítané, kdyby nad stranou byl zřízen dozorčí sbor cizích komunistů. Tak se také stalo.

Československá komunistická strana potom po celou dobu své existence byla, jaká být musela. Věci a události mívají svůj původ v minulosti. Na ustavujícím sjezdu roku roku 1921 bylo rozhodnuto, že strana nebude mít k československému státu vřelější poměr než ji dovolu Internacionála, že přijme za své heslo sebeurčení menšin až do odtržení od státu a že se bude dokonce honosit, že vystupuje energičtěji, než sám Hitler. Tehdy bylo rozhodnuto, že strana bude zcela bezmocnou proti stalinismu, jakmile se objeví v Rusku a proti všemu, cokoli se v Rusku objeví. A zvláštní intelektuální pasivita a chabost strany tehdy také byla založena. Teprve nyní, po 40ti letech, se zdá, jakoby strana pomalu s překážkami vnějšími a vnitřními, se rozhodovala sbírat své vlastní intelektuální síly a důvěrovat v ně.

Skupina hudebníků a činovníků pražského komorního orchestru je na turné ve Spojených státech. S úspěchem vystoupila v Constitution Hall ve Washingtonu dne 11. února a navštíví celkem 24 amerických států a Kanadu. Představí se torontské veřejnosti v Massey Hall ve čtvrtek dne 18. března v 8.30 hod. večer. V orchestru hraje 36 hudebníků.

Veselohra "Oh Dad, Poor Dad" pokračuje na scéně divadla Crest do soboty 20. března. Další informace na č. HU 7-4541. Hra skládá velkých úspěchů v New Yorku. Když dávali v divadle Crest drama "The Deputy" bylo v hledišti vidět i dost katolických duchovních. Podobně tomu bylo i při představeních dramatu "Luther" v divadle Royal Alexandra.

Jaroslav Šejnoha:

VZPOMÍNKA
na hr. VÁCLAVA ŠVECE

Seznámili jsme se v estonském Tallinnu, kde byl po 25 let ředitelem filiálky Centrokomise. Nadaný, pracovitý a odborně vzdělaný Václav Švec, korektní obchodník v soukromí, se hodně zasloužil o znamenitou pověst a oblibu, již se tam těšilo Československo a to ze všech hledisek.

Jedním z dokladů této obliby bylo i to, že v posledních dnech před osudným Mnichovem, kdy i v Estonsku vládlo přesvědčení, že Západ ČSR neopustí, iniciativně přicházeli na čs. vyslanectví četní Estonci, celkem asi dvě stě mladých junáků, aby se zapsali jako "Dobrovolníci" do "naší" války.

Neměli jsme kolonii, ale měli jsme v cizině vedle diplomatických a konsulárních zastoupení i ekonomické tvrže. Jednu takovou založil, pevně zakotvil a řídil i br. Václav Švec.

Význam takových tvrží, většínou těžce vybudovaných nebyval vždy doceněn. Některé bývaly opuštěny i ukvapeně.

Václav Švec byl povahy dost uzavřený. Nenáviděl plané vlastnění a demagogické fráze o národních povinnostech, hlásané zpravidla jen pro jiné - jak říkával - protože národní povinnosti pokládá za samozřejmé.

Byl velmi citového srdce, což zastíral cudnou plachostí. V mládí statný válečník v dobrovolnických legiích byl již zle podloměného zdraví, když po těžkém onemocnění ve Švédsku přijel do Kadaně. Už by nebyl mohl, jako kdy si, svádět urputné zápasy s mohutnými lososy v chladných vodách řeky Narvy.

Prošel peklem národního utrpení v době Mnichova a německého vpádu do Prahy s těžce krvácejícím srdcem. Pak se dožil pražského převratu. Podloměné draví, světový nový politický apoplexie, vzpomínání na dávná naděje, zápolení o exulantský chléb, pro nemoc, nebo pro nepřízeň osudu často trpký, daly vznik k jeho skepsi.

Pro nás živé, žil v posledních dobách stále víc již jen jako krásná vzpomínka na statečného legionáře a pozdějšího výtečného reprezentanta čs. zdatnosti. Lze mu jen přát, že byl od něj odňat kalich hořkosti, pro něho hoří, než-li pro jiné, protože byl srdce velmi citlivého a těla slabého.

Nezáleželo na tom, kterého dne nenávratně odešel. Řekne se jen: "tedy již také Václav Švec - byl to hodný člověk"! Ano, byl jedním z armády srdatých, která dělala naše dějiny a kterou T. G. M. nazval osvědčenou vrstvou národa. Nechtěnou skromou vzpomínkou ještě ožije jeden statečný a zapomenutý.

Jeho hodné choti, původu estonského, která se učila češtině již před jejich svatbou, před 40ti lety, aby se mohla lépe domluvit s českými příbuznými a seznámit se s českou literaturou a divadlem, přejeme, aby ji Prozíratelnost poskytl dosti mravní síly k nezbytné resignaci.

TŘI NÁVRHY PRESIDENTA DE GAULLA

De Gaullova nedávná tisková konference nevyvolala mnoho přiřnivě ozvěny. Když novináři a zahraniční diplomaté vycházeli z Elysejského paláce, bylo slyšet i tato slova: Absurdní. Nemožné. Bizární politika. Hra se slovy. A později tyto termíny byly v různých koncích světa rozvedeny do komentářů a analys vesměs kritických.

Byl a je k tomu důvod. De Gaulle žádal, aby se Spojené národy změnily v to, čím podle jeho názoru byly a měly být v 45tém roce. Aby byly spíše jednací síní, než samostatnou a funkční politickou silou. Aby mezinárodní mírové akce světové organizace podléhaly vetu v Bezpečnostní radě. A aby se o tomto všem pořádala konference, které by se zúčastnily Sovětský svaz a Spojené státy, komunistická Čína a Francie společně s Velkou Británií.

Toto jistě není realistický návrh. A z mnoha důvodů. Peking ku příkladu nejen, že nechce to, čemu De Gaulle říká návrat k chartě, ale nestojí o Spojené národy vůbec. Čenclaj prohlásil 24. ledna, že Spojené národy buď budou reorganizovány tak, aby sloužily čínské politice, nebo že Čína a Indonésie si založí jiné, své vlastní Spojené národy. A bylo by možno najít mnoho jiných důvodů, proč De Gaullov návrh není realistický - ale není třeba je hledat. Bude mnohem rozumnější položit tuto otázku: Stojí De Gaulle vůbec o takovou konferenci o Spojených národech? Nejde mu o něco docela jiného? Není za absurdním návrhem konkrétní cíl?

Podobná otázka se objevuje za druhým De Gaullovým bodem: dráh se ke zlaté měně a odejít od měny internacionální, kterou se stal dolar a libra. Neboli vrátit se k němu, co nestačilo něst mezinárodní ekonomii již v třicátých letech. De Gaulle má vynikající finanční poradce a musí vědět, že navrhuje něco, co se neopírá o reálné a odborné argumenty - přece to navrhuje.

Třetí de Gaullov návrh a požadavek se týká Německa a Evropy. Německý problém má být podle de Gaulle řešen v Evropě a Evropě, západní Evropě a východní, ale bez účasti jiných sil. Ale nejdříve de Gaulle žádá splnění základních podmínek: Sovětský svaz by se musel zbavit svého totalitního systému. Jednotlivé státy v sovětské sféře by musely získat plnou nezávislost. Šest zemí Společného trhu by muselo najít společnou obranu a zahraniční politiku a Německo by muselo uznat své dnešní hranice. Je jisté dobré navrhnout, aby Sovětský svaz přestal být diktaturou a aby dal vědět vládám ve střední a východní Evropě, že si mohou dělat co chtějí a že Moskvě na tom nezáleží. Ale zatím to jaksi nezni opravdově.

Tady by se mohl člověk zastavit, pokrčít rameny nad absurdností de Gaullových návrhů a pak dělat něco jiného. Ale jaksi to nejde. Nejde to, když se jedná o téhož de Gaulle, který kdysi oznámil, že zbaví Francii alžírské tíhy a pak to udělal a který řekl, že napravit páté francouzského nacionalismu i ekonomie a rovněž to pak udělal. A jaksi si člověk ani nemůže říkat, že de Gaullova slova nejsou neznámá. Že také třeba v loni v červenci navrhl mezinárodní konferenci, která by neutralizovala Laos, Kambodžu a celý Vietnam a že potom již o tom nebylo prakticky nic slyšet. Nebylo, pravda. Otázka je, zdali de Gaullovi tehdy šlo o takovou konferenci a zdali počítal, že oblast bývalé Indočíny může být skutečně neutralizována. Zda-li dnes skutečně počítá, že by se mo-

hla sejít konference pěti, z nichž jeden by byl Peking a reformovat Spojené národy a zda-li si myslí, že lze jít zpět na zlatou měnu, zda-li skutečně čeká, že Moskva v dohledné době změní svůj systém na parlamentní demokracii. Ono "zda-li" přeloženo do řeči normálních smrtelníků se dá vysvětlit jinými slovy, že ve skutečnosti de Gaullovi jde o něco zcela jiného.

Zdá se, že de Gaullovi skutečně jde o něco jiného. Že kámen za kamenem staví jakousi politickou strukturu podle svých vlastních představ a plánů, že návrhy a požadavky, s nimiž čas od času přichází, mají jinou dimenzi než jakou ukazuje prostý smysl a třeba i nesmysl jeho slov. Ve své první dimenzi de Gaullovy návrhy zasluhuji odmítnutí. Ve svých dalších dimenzích mohou být přijímány, nebo odmítány, ale zasluhuji pozornost.

Když de Gaulle v loni navrhl konferenci o neutralizaci Indočíny, oznámil tím a ukázal, stejně jako jinými věcmi, že i v těchto kritických bodech si evropská Francie může dělat svou politiku. Když nyní navrhl konferenci o Pekingem o reformě Spojených národů, ještě zesílil svůj apel k silám polycentrismu a ještě víc zdůvodnil francouzskou neochotu spolupracovat ve Spojených národech v době, kdy se Francie chce vnovat Evropě. Když navrhl návrat ke zlaté měně, důrazně tím upozornil na jedno: že Francie je finanční silou, že by mohla, kdyby použila svých dolarových zásob otrást dolarem i librou - a že jako Francie i jiní v Evropě by měli pamatovat, že stojí na vlastních nohách.

Proč to? Někdy je možno najít ve světovém tisku výborné analýsy de Gaullovy osobnosti a psychologické příčiny, proč de Gaulle nemiluje Anglosasy - ani Brity ani Američany. Snad je zde jeden z motivů. Ale my nyní neanalyzujeme de Gaulle, jako člověka. Pouze jeho politiku a jeho snad promyšlenou racionální strukturu.

Proč, stále de Gaulle tolik zdůrazňuje, že evropské problémy musí mít evropské řešení? Že Evropa na ně stačí? Že nepotřebuje řešení britská a americká?

Jako by to mělo dva cíle. První, napravit páté nejen francouzského nacionalismu, ale také nacionalismu ostatních zemí západní Evropy - a postupně také východní Evropy. A druhý - nikoliv snad izolovat Ameriku a Britanii v Atlantiku, ale vyjmout nějak evropský kontinent z hlavní linie základního konfliktu mezi mocenskými centry dnešního světa - mezi Amerikou a Sovětským svazem. Zavést ji do atmosféry, ve které by si mohla počínat jinak, než jako oblast protať hlavní frontou studené války. De Gaulle při tom má jednu jistotu: kdyby, z nějakých důvodů, Moskva skutečně začala frontální útok směrem k západu, Amerika i Britanie by stejné zasáhly, se smlouvami, nebo bez nich, obranné přístřeší americké moci existuje neodvolatelně. Ale výstev Evropu z hlavní dimenze světového konfliktu by v de Gaullově plánu a představách zmírnilo napětí mezi evropským západem a evropským východem, polycentrismus by se mohl projevit i vůči Moskvě.

O toto, snad, de Gaullovi jde. Je to plán příliš široký, zasahuje příliš daleko za životní délku francouzského presidenta, než aby bylo možno hodnotit jeho realismus i nezbytnou míru visionářství, která v něm je. Zatím stojíme před faktem ne právě příjmem: že má-li de Gaulle skutečně dobře promyšlenou strukturu své politiky a jsou její cíle opravdu pozitivní, jeho metody, v tuto chvíli a pro tuto dobu vzbuzují oprávněný neklid a mnohdy až nechuť. Jeho zásady do světové organizace a do světových krizí mají mnohdy škodlivé důsledky. De Gaulle musí počítat s tím, že bude terčem ostré a zasloužené kritiky. Neboť zatím ani zdaleka není jisto, že v budoucích dějepisích bude celá kapitola a nikoliv jen poznámka pod čarou, s titulkem Charles de Gaulle.

K. H.

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

226 Queen St. W. - Toronto 2B, Ont. EM 2-3226

LETADLEM TORONTO - PRAHA A ZPĚT

NA 21 DNI

\$ 479.30

Připravujete se na cestu do Evropy a nebo do Československa Obstaráme Vám visa a vstupenky na všechny významné podniky v ČSSR a v celé Evropě.

KDYŽ TAK VZPOMÍNÁM ...

Co zaviniho, že náš budoucí prezident se prohlásil proti své zásadě nedotknout se alkoholu? Bylo to ještě před první světovou válkou, když univerzitní profesor T. G. Masaryk kandidoval v našem valašském volebním okrese do říšské rady ve Vídni za stranu realističtější. Kandidoval vlastně ve dvou volebních obdobích. Jednou byl jeho protikandidátem pan Zbořil, majitel svíčkárny v Bystřici pod Hostýnem a po druhé pan Povondra, majitel knihtiskárny v Kroměříži, oba za stranu katolickou. Zvolen byl Masaryk v druhém volebním období. Agitátoři opoziční strany nebojovali v rukavicích a padla často ostrá a urážlivá slova, ale Masaryk se nedal nikdy strhnout a neodplácel stejně stejným. Vyčítali na příklad Masarykovi, že je zaprodanec židů, protože hájil Hilsnera ve znárodně, rozšiřovali hašebné letáky jako desatero "Kdo miluje Boha nevolí Masaryka" - zásadně psali jeho jméno posměšně Masarik - , "Kdo miluje svou ženu a děti nevolí Masaryka" a podobně.

Masaryk na rozdíl od svých protikandidátů, vážně rozvíjel své základy, vysvětloval politickou situaci, o čem jde v parlamentě a proč je nutné mít ve Vídni poslance, který dovede hájit zájmy našeho lidu a naše práva. V onom létě, na které vzpomínám, byli Masarykovi na letním bytě v Bytčici u Valašského Meziříčí a Masaryk k nám s přáteli přijel mluvit na volební schůzi. Tato se konala v Občanské záložně při otevřených oknech, neboť sál nestačil pojmut posluchače.

Po schůzi byl profesor Masaryk pozván na večeri k panu učiteli Rudolfo Soupalovi. Když se společnost již scházela, přiběhla paní Soupalová za svým mužem, celá rozčilená, že se stala nehoda. Za pomněla, že pan profesor je striktně proti alkoholu a připravila kompot s dobrým vínem, aby byl chutnější a teď již jiného nesežene. Pan Soupal usoudil, že by bylo nejlépe nic neříkat a vyčkat co se stane. Večere pokračovala za rozhovoru o politické situaci, o taktice ve volebním boji a ovšem o vyhlídkách kandidáta, ale o jídle se nic nemluvalo, až T. G. M.

se obrátil na hostitelku, zda-li by neměla ještě jednu porci kompotu, neboť ty třesinky jsou velmi dobré. Hostitelka se začervenala ráda vyhověla. Pan profesor si zřejmě pochutnával, i když byl kompot připraven s vínem, které nikdy nepil...

Když vzpomínám volebních schůzí, nemohu opomenout jednu, která se konala v pivovarské zahradě a na kterou přijel z Vídně pozdravit Masaryka básník J. S. Machar. Pro nás mladé to byla vzrušující událost, vidět a slyšet našeho obdivovaného básníka Machara. I když jsme se při jeho příchodu nechovali hystericky, jako se chová dnešní mládež, spát-li nebo uslyší-li své idoly jako jsou Paul Anka, Elvis Presley, nebo Ringo, nadšeně jsme četli a přednášeli jeho básně jako "Zde by měly kvést růže", nebo "Confiteor" a ovšem též jeho prósu. O nedělech jsme se nemohli dočkat Lidových Novin, kde pod čarou uveřejňoval Machar své feuilletony a na pokračování svůj "Rim", "Kriminál" a podobně. J. S. Machar byl špatně zapsán u c. a k. úřadů pro svoji buditeckou činnost a nebyl též oblíben doma u značné části vedoucích kruhů, protože ostře a vtipně bichoval zločiny v naší společnosti a nedostatky českého života. Dlouho se nemohl doma uchytit, až finančník Taussig, ředitel největší rakouské banky mu umožnil, že dostal pořádné místo v jeho bance ve Vídni, kde Machar žil třicet let v neobdobném vyhnanství.

Vzpomínám také, že jednou přijel Machar do Uherského Hradiště, nemýlím-li se u příležitosti výstavy našeho umělce F. Kupky, který žil v Paříži a vystavoval své originály, které byly uveřejňovány v pařížském uměleckém časopise "Asiette au beurre", ve kterých ostře potíral kapitalisty a bojoval pro všeobecné a rovné hlasovací právo.

Vzpomínám, jak výbor pořada telu výstavy přišel přivítat Machara a že jim bylo nad míru trapné, když jeden boдрý občan stále oslovoval Machara "pane mistře" a když mu později činili výčitky, namítal, přece nemohu takovému "pánovi" říkat jenom "mistře".

ý a.

JEŠTĚ K PŘÍPADU A. VESELÉHO.

S dalším uvolněním cestování mezi ČSSR a Západem se mezi našimi krajany znovu přetřásá otázka, zda je cestování do Československa pro všechny bezpečné a do jaké míry se dá spolehat na tvrzení, že pokud i poúnorový uprchlík do pasu dostane čs. vízum, že se mu doma nic nestane.

V rozhovorech se poukazuje na případ Aloise Veselého z Berwyn, Ill., na který jsme upozornili v tomto listě dne 30. ledna t. r. O jeho vězení v ČSSR se nejen stále mluví, ale i píše a dokonce i rozhlas ČSNR v Chicagu v polovině ledna celou věc znovu důkladně rozbíral.

Jak je možné, že dochází k takovým aférám, jako je případ Veselého, když komunisté formálně v roce 1960 vyhlásili amnestii, podle které uprchlíkům z Československa po únoru roku 1948 bylo prominuto stíhání, či trest za útek, t. j. opuštění republiky bez úředního povolení? Odpověď na tuto otázku je jednoduchá: v ČSSR neexistuje právní jistota! Nemůže totiž taková jistota existovat v komunistické diktatuře. Tam panuje jen světlé policejních orgánů komunistické partaje, proti které není ani pomoci, ani odvolání a jakékoli právní předpisy či mezinárodní úmluvy jsou naprosto bezvýznamné.

Kanadské zahraniční ministerstvo při vydávání cestovních pasů do země za železnou oponou upozorňuje, že nemůže poskytnout ochranu svým občanům, kteří se narodili v těchto zemích. Po pravdě řečeno za železnou oponou se nedá pomoci nikomu a nic se nezmění na tom, že každý, kdo tam jede, bere svůj osud do vlastních rukou. Za železnou oponou neplatí dosud žádné jiné

právo, než vůle komunistické strany. Proto došlo k případu Veselého a dochází i k jiným, které nejsou zveřejněny, protože postižení se bojí represálii proti svým příbuzným v Československu.

Hlavně však vidíte z případu Veselého, jak se lidé za železnou oponou stále ještě mohou ztrácet beze stopy. Všimněte si dobře, že Veselý nebyl zatčen na letišti, nebo vůbec, kde by byli svědci. Podle klasického vzoru sovětské tajné policie byl zaskočen policií na prázdné silnici. Mohl tak beze stopy a navždy zmizet v propadlišti komunistických žalářů. Komunisté by ho pak mohli, jako jiné před ním prohlásit za úředně nezvěstné. Alois Veselý si může gratulovat, že se vůbec do Ameriky vrátil.

Zajímavé jsou také zážitky jiného poúnorového uprchlíka, který jako australský státní občan nedávno navštívil Evropu a začal v kanceláři Čedoku ve Vídni o návštěvní vízum do ČSSR. Rekl jim po pravdě, že chce navštívit několik míst v Československu, ale hlavně, že chce vidět své rodiče v jisté obci a další příbuzné. Na hranicích a cestou k příbuzným neměl zvláštní potíže.

Krátko po příjezdu k rodičům byl předvolán na místní stanici veřejné bezpečnosti. Jeho rodina postrašena a také on neměl nejradostnějšího pocitů, když tam šel. Byl po několik hodin vyslýchán dvěma úředníky. Po dvou dnech byl znovu předvolán, aby objasnil některé řivější údaje. Zajímavé byly některé otázky, na př. jaké jsou poměry v čs. spolecích v Sydney - výslovně chtěli vědět o činnosti Sokola a Čs. národního sdružení, - chtěli osobní podrobnosti o některých činnících a

F. C. Štěrba:

BŘEZEN

Mládeneček z proutí jilového, kterým vlahým dechem sníh rozmáčí, teplým vánkem ka-lužiny suší,

To je náš březen.

Oráč pilný, jemně skrivan pje, rozsevač zrněk plodnorodných, který převrací ornicí ticha, Do jarního zázraku rašení, to je náš březen.

Přechodníček ze sněhu do květu, z bělí nedohledné do zeleně, z lednaté kůry do běhutých vod ze tmy zimní do světla nadějí, to je náš březen!

MALÍŘKA

V poslední době se ke spolupráci v "Production Studio" přihlásila mezi jinými malířka. Pochází z Prahy a brzy odešla do jižní Ameriky, kde žila řadu let. Malířství studovala hlavně u Oskara Kokošky. V roce 1956 vystavovala v Buenos Aires - Argentina -, v roce 1958 v Montevideo - Uruguay -, v roce 1959 v Santiagu - Chile -, v roce 1960 opět v Buenos Aires, v roce 1962 opět v Santiagu. Loňského roku měla velmi úspěšnou výstavu v italském Miláně.

Nyní žije v Torontě. Svoje studio má v tak zvané "Markham village", kde pracuje na dalších obrazech. Patrně se připravuje k další výstavě v Torontě a v Kana-dě. Její umělecké snahy prodělávají evoluční změnu. Z figurativního malování přešla na figurativní abstrakt, kterým se snaží vy-jádit pohyb a tvoření v prostoru. Nyní se snaží spojit figurativní a nefigurativní malbu, aby vyjádřila lidský život v prostoru.

Máte-li možnost zajít do jejího ateliéru, sednout před některý z jejích obrazů, citíte náhle onu duševní sílu, kterou se snaží vy-jádit vnitřní pocity člověka, toužící po neznámém a dosud nepo-znaném krásnu, hledající oporu v citových sférách. Její umělecké jméno je Anka Mayer. Přejeme naší krajanské snaživé malířce hodně dalšího úspěchu v jejím sna-žení. Jindra Zoder.

pod. Když řekl, že se veřejného života neúčastní, přímo mu někte-ré činovníky jmenovali. Zmínovali se též o starousedlickém kroužku v Sydney, který spolupracuje s čs. konsulem. Bylo jasné, že tato venkovská policejní stanice je poměrně i když hodně zkrlesle-ně informována o tom, co se děje v čs. životě v Australii.

Vysvětlení lze najít jen ve spolu-práci Čedoku s čs. policejními orgány. Je zřejmé, že z Vídně šlo hlášení o chystané návštěvě uprchlíka na pražské ministerstvo vnitra, odkud asi zaslali informace a instrukce venkovské policejní stanici. Ze "zvědavost" policie vyvolala nepříjemné pocity a poka-zila dojem ze shledání, je pocho-pitelné. Nejlépe to dokázala reakce staré maminky. Nejprve slzy, radost ze shledání, po návratu z druhého výsledku však její vážná slova: "Budu zase klidnější, až budu vědět, že jsi opět za hrani-cemi!"

Kdo tedy jede do komunistic-kého Československa, jede na vlastní riziko. Ze se některým uprchlíkům podařilo navštívit ČS-SR a vrátit se zase na Západ, mů-že však také u mnohých z nás vy-volat dojem, že splnili roli volav-ky a kdo ví co více. Kdo se svě-řuje komunistickému režimu, sot-va měl pádný důvod, aby před ním utíkal...

Historie tří set let je zachycena v dramatickém pásmu "All About Us", které se hraje v diva-dle Royal Alexandra od 15. do 20. března. V hlavních rolích jsou známí toronští herci, kteří se před stávají v rolích mnohých veřejných postav, francouzským králem Lu-dvíkem XV. počínaje a J. Diefen-bakerem konče. Večerní předsta-vení vždy v 8.30 hod., sobotní ma-tinee ve 2 hod. odp. Vstupenky jsou od 1.50 dol.

Připravujete se na cestu kamkoliv, nebo plánujete pozvat své drahé z Československa?

LETADLEM MIAMI pouze \$154.00
" MEXICO " \$199.00

Zavolejte neb navštivte Mrs. L. VESELY

VESELY & GREBEN
TRAVEL AGENCY

360 Bathurst St.
Toronto 2B
Tel. EM. 3-4366

JOHN GREGOR
Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY
Volejte LE 3-8396

YAROSLAV HUEBER
ADVOKÁT a NOTÁŘ
347 BAY STREET
Suite 210
Toronto 1
Tels.: EMPIRE 8-5536 - 927-1196

VEŠKERÉ OPRAVY
chesterfieldů a čalouněného nábytku provede Vám
PAVEL ČERNÝ
ROZPOČTY ZDARMA
Volejte po 5 hod. večer
537-5592

VÝNOSNÉ ULOŽENÍ
PENĚŽNÍCH ÚSPOR
DOMY obytné a obchodní
TOVÁRNÍ OBJEKTY pronajaté
S. REDINA
Real Estate
723 DOVERCOURT RD., TORONTO 4.
LE 6-7898

VÉVODA Z WINDSORU
V LONDÝNĚ

V posledních dnech se vrátil neočekávaně do Londýna vévoda z Windsoru. Přiletěl z Paříže a z letiště byl okamžitě dopraven ambulancí do jedné z nejdražších a nejluxusnějších klinik města Londýna, kde bude léčit svou oční chorobu pod dohledem Sira Ste-warta Duke-Eldera, nejlepšího očí-ního specialisty. Dr. Duke-Elder ošetřoval vévodu již v době když ještě králem Edwardem VIII.

Vévoda na cestě z letiště mával na pozdrav nahodilým divákům, kteří byli nahodilými svědky jeho neočekávaného příjezdu.

ŠIBŘINKY SE VYDAŘILY
Letošní "Šibřinky" Sokola Toron-to II. v Sokolovně se zname-nitě vydařily. Přes nepříznivé po-časí byla velmi pěkná účast, množ-ství vtipných masek a výborná ná-lada.

SOKOL TORONTO II
Valná hromada Sokola Toron-to 2 se koná v neděli dne 14. břez-na v 7.30 večer v Sokolovně.

HLEDÁ SE
Hledá se Lubomír Mikula, který se přistěhoval do Spojených států během minulého roku z Afriky, at napíše na adresu: Ant. Večeřa, 264 Avenue Rd. Toronto, Canada. Tato zpráva je důležitá pro hleda-ného Mikulu.

Moderní hra "How to succeed business without really trying" je na pořadu divadla O'Keefe od 15. do 27. března. Převládá soubor newyorského divadla na 46. ulici, kde hra byla předvedena celkem 1.417krát.

Ak chcete koupit nebo prodat nehnuteľnosti v Torontu obraťte sa na
MICHAEL J. VLČKO,
Realtor
1 Sorauren Ave. pri Queen W.
Telefón 533-2288
Člen
"Toronto Real Estate Board"

PROCK INSURANCE AGENCY
14 Conrad Avenue
Toronto 4
Tel. 537-2631
AUTO - POŽAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

L. LUNSKÝ, OPTIK
Prohlídky očí
Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Hovoříme česky
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

NOVĚ OTEVŘEN
KRAJANSKÝ OBCHOD
AUGUSTA MEAT
AND FOOD MARKET
444 QUEEN STREET W.
TORONTO
TELEFON: 364-7565

Výsek všeho druhu masa první jakosti. Starokrajová výroba pražských uzenin. Moravské uzené. Slovenské a moravské klobásky. Výborné domácí jaterničky. Naše specialita: pražské párky a taliánky.

ZBOŽÍ DOVEZEME VAM
DO DOMU ZDARMA
Joe Vlasák, jun. vedoucí.

EVROPSKÁ LÉKÁRNA
posílá
LÉKY DO ČSSR
Rychlé a přesné dodání
HILARY'S DRUG STORE
344 BATHURST ST.
TORONTO
Tel.: EMPIRE 8-1059

dem dobré zábavy". Tiskový ref.

Jarní "special"
od 291.- dolarů
(Loď tam a zpět)
AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.
1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)
TORONTO
EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
Notář.

VÝROČNÍ SCHŮZE DÁMSKÉHO ODBORU ČSNS TORONTO

Členky Dámského Odboru ČSNS Toronto se sešly k výroční schůzi dne 18. února v Sokolovně na Dupont St. Sestra Gregorová pomohla spěšit program večera krásně přednesenou básní od Jaroslava Vrchlického. Jméno celého odboru byla počtena sestra M. Hásková, jako naše nejstarší členka - obdržela velkou fialovou orchidej, jako ocenění její spolupráce a její energie. Následovaly volby.

Ruth Petříčková, byla opět zvolena za předsedkyni, jednohlasně. Dále byly zvoleny:

Misto-ředsedkyně: Z. Gigařová.

Pokladník: E. Feldmanová.

Jednatelka: E. Vieznerová.

Sociální referentka: E. Michalovská.

Tisková referentka: V. Klímová.

Revisorcky účtů: V. Jelínková a Z. Mendlová.

Následující sestry, zodpovědné za organizaci bazáru, byly zvoleny do pracovního výboru 1965:

Sekretářka: B. Čápková.
Pečivo: M. Martinková, M. Čechová, E. Štěpánková.
Občerstvení: M. Tesařová, M. Plíšková, M. Vaňková.
Baličky: M. Kopicová.
Vánoční stůl: M. Cvachovcová, S. Cornová.
Zástěry: B. Rohmová.
Dárkový stůl: A. Žouželková.
Bižuterie: J. Gregorová, E. The nová.

Marmelády: M. Forest-Smajzlová, M. Hásková.

Dětské věci: B. Vovilková, M. Redly-Třešňáková, V. Tróbllová.

Dětský koutek: S. Píbllová, V. Průdková.

Tombola: Prodej lístků - M. Turková, ceny - V. Klímová.

Sestra Michalovská bude zastupovat Dámský Odbor na schůzích Národního Sdružení. Organizaci občerstvení na členských schůzích si vzala na starost s. Olga Urbanová.

Volby byly vedeny důkladně a velmi účinně sestrou Špačkovou, společně se sestrami Čechovou a Šmajzlovou - naši nominační komisi.

Tento večer se skládal hlavně z výročních zpráv a z voleb, ale na března plánuje Dámský Odbor

opravdu bohatý program. Společně s Ontario Hydro provedeme "Special Show", v Masarykově domě, dne 25. března 1965! Bude to nesmírně zajímavý večer nejen pro členky, ale i pro širší veřejnost. Bližší informace uvedeme příště.

Erica Vieznerová.

SPORTOVCI OZNAMUJÍ

Torontští sportovci uspořádají zájezd do Chicaga dne 26. března autokarem. Odjezd v pátek večer z Toronta a z Chicaga v neděli večer 28. března. Jízdné tam i zpět činí 21 dolarů. Zájemci, kteří se chtějí zúčastnit zájezdu volejte o informaci na tel. č. LE 2-4056 nebo 261-0827.

Program IV. sjezdu Čs. Sportovců v Zahraničí, který se bude konat ve dnech 4. 5. a 6. září 1965 v Torontu byl pečlivě vypracován a v příštím zpravodajství bude podrobně zveřejněn. Děkujeme vám Torontští za vaši obětavou práci a jistě, že váš sjezd bude v krásném Masaryktownu jeden z největších.

Úspěch Vobořilů z New Yorku: 13ti letý Michal se zúčastnil mi-

strovství státu New York ve skoku a v běhu na lyžích v kategorii juniorů a umístil se na 1. místě. Mladý Michal má velký příklad ve svém otci, který je rovněž ještě aktivním závodníkem. Běžel v neděli dne 21. února závod na 30 km. na mistrovství Spojených států v skupině "Veterans". Miloš Vobořil je pokladníkem Svazu.

Torontští milovníci kopané uvidí v tomto roce své nové Čs. fotbalové mužstvo v boji o ligové body pod jménem A. C. Sparta Toronto. Zápas budou sehrány na svém vlastním hřišti na Masaryktownu. V ligových předzápasech sehráje dorost Svazu Čs. Sportovců v zahraničí přátelská utkání s místními kluby. Trénem dorostu je populární Vašek Turek. Tak se máme na co těšit, na finále Spartáků: Chicago - Toronto při IV. Sjezdu.

Pepík Malina, býv. Čs. Olympický závodník, řídí již několik roků největší lyžařské středisko v Ohio v Mansfield - Snow Trails - . Získal 3ti místo v Ohio slalomu championátu. Blahopřejeme!

Na "Večeru v Praze" v Clevelandu sešli se následující činníci Svazu: Místopředsedové: Lu-

ba Hromádka a Jiří Meisner z Toronta, sekretář Jan Petlíčka z New Yorku, členové výboru: Karel Rada z New Yorku, Karel Fišer a tiskový referent Svazu.

V Chicagu se bude konat v sobotu dne 27. března "Velký Taneční Večer Sportovců" ve všech místnostech Sokolovny Havlíček-Tyrš. Večera se zúčastní světově známí Čs. sportovci v zahraničí. Jsou to: mistři světa v krasobruslení Ota a Maria Jelínkovi z Bron-te - Kanada a bývalá mistryně světa Aja Vrzáňová - Znová; hokejový internacionál Pepík Malíček, Fréd Volf, ředitel českého rozhlasu v Clevelandu a Karel Fišer a mnoho jiných. Pojeďte i vy s námi do Chicaga 27. března!

Torontská odbočka pořádala v neděli dne 21. února velmi úspěšný kabaretní večer sportovců, kterého se zúčastili místopředsedové Jarda Kokoška a Mirek Umlauf a sekretář Jirka Stědý z Chicaga, kteří děkují touto cestou torontským za milé přijetí.

Odbočka Chicago hlásí: Konala se schůze a volby. Předsedou byl zvolen Jaromír Kalkus a sekretářem Jirka Stědý.

Tiskový referent Svazu.

SPOMINKA NA ČESKOSLOVENSKÝ DEN V CLEVELANDU

Torontský športovec Joe Holoušek který bol na zájezdu v Clevelande 5-6. oktobra nahlé onemocnel na zapal plic, a byl jsem odvezen do nemocnice St. Luke.

Dr. Volf, Dr. Kalabus, V. Liska a iní, kteří mi pomohly nechť da Pan Boh zdraví a srdečný dík všem.

Ja som opravdu šťastný, že tady v dalekej cudzine naši športovci držia krásne pospolu a pomáhajú si.

Chcem podotknout extra dik Dr. Volfovi ktorý nelen, že ma dopravil do hospitalu, ale pri tom zaplatil veškeré výlohy za mňa a ja bych bol velmi rád keby som sa dostal do styku, či už písomne alebo osobne, aby som si mohol vyrovnat tieto výlohy.

Ešte raz srdečne dakujem a zostávam verný - sportu zdar! — Joe Holoubek.

PŘÍRŮSTEK V RODINĚ

Michal J. Vlček s paní Marií, rození dcerky dne 5. února t. r. rozenou Šopíkovou oznamují na ve Scarborough General Hospital. Jmenuje se Janine Camille a váží 6 lbs. 14 ounces. Matka i dítě se těší dobrému zdraví. - Gratulujeme!

TO NA KOLEČKÁCH

Rudé Právo otisklo 31. ledna další úvahu na známou Gottwaldovu otázku: "Čemu máme věřit, soudruzi?", kterou velký nebožtík chtěl zahladit pochybnosti mnohých o slánskokiádě. Rudé Právo obráží dnešní zmatek v hlavách: "A co když zítra přijde zase něco jiného? Nač potom se máme spolehat?"

Proč je v nejvyspělejších kapitalistických zemích kratší pracovní doba, než u nás a proč se během ní kolikrát udělá víc? Co je socialistická demokracie v podniku a co je docela obyčejný nepořádek, jestli ne zrovna - to na kolečkách. ? Máme snad již právo očekávat ubývání ostrého, nenadálé přehazování vyhybek?!

Soudruzi se ptají, "Nač spolehat"? A za Rudé Právo jim lze dát jen jednu odpověď: jenom na jedno soudruzi. Že to tak nezůstane. Jediný nezměnitelný zákon v Československu je zákon změny.

POCTA T. G. MASARYKOVÍ

ČSNS v Montreale, Tělocvičná Jednota Sokol "Masaryk", SVU a všechny další krajské organizace uspořádají dne 7. března v 8.00 večer ve velkém sále YWCA, 1355 Dorchester W., slavnostní akademii u příležitosti 115. narozenin T. G. Masaryka. - Profesor university McGill, dr. Gleb Že kulín prosloví přednášku na námět "Nové směry v po stalinské sovětské literatuře".

VÍCE NEŽ 720 000 OSOB SE STALO KANADSKÝMI OBČANY

od doby, kdy zákon o kanadském občanství vstoupil v platnost v r. 1947.

V samotném roce 1963 složilo více než 69,000 osob přísahu věrnosti a stalo se plnoprávními členy kanadského společenství.

Nově příchozí, který byl zákonně připuštěn do Kanady jako přistěhovalec a bydlel-li zde nejméně čtyři roky a devět měsíců, je oprávněn požádat o kanadské občanství NYNÍ. Jste-li jedním nich přijměte toto vřele uvítání a podejte si žádost bez prodlení.

Užijte všech práv a výsad plného členství v kanadském společenství

- práva volit
- práva na veřejný úřad
- práva na kanadský cestovní pas
- práva podílet se plně ve výstavbě a budoucnosti Kanady.

Formuláře žádosti o občanství můžete obdržet od úředníka pro občanství u krajského nebo obvodního soudu, (Clerk of the Citizen ship, County or District Court) v místě vašeho bydliště, anebo od Registrara pro kanadské občanství (Registrar of Canadian Citizenship) v Ottawě.

PROČ SE NEZAPSAT DNES?

René Tremblay

RENÉ TREMBLAY,
MINISTER OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION